

STS de 21 de gener de 2021, recurs 1780/2019

No es poden crear "llocs barrats" on ho impedeixi la legislació autonòmica posterior a l'EBEP (accés al text de la sentència)

En aquesta sentència, el motiu d'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència és **determinar si s'ajusta a dret l'adscripció d'un lloc de treball a més d'un grup de classificació professional**. S'examina l'art. 74 EBEP en relació amb la seves DT 1a i 3a.

En aquest cas, **un ajuntament de la Comunitat Valenciana va modificar la relació de llocs de treball i un lloc que inicialment havia de ser proveït per funcionaris del grup B** de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la Función Pública*, **va passar a poder ser ocupat pels nous grups A2, B i C1 de l'EBEP**. L'ajuntament argumentava que les funcions d'aquest lloc, tècnic d'activitats culturals, són mixtes, de manera que algunes són pròpies del grup A i altres del grup C.

Comença el TS remarcant que el lloc no té naturalesa funcional sinó laboral, i entén que res impedeix que aquest sigui classificat utilitzant les categories pròpies de la funció pública.

Entrant en el fons, **el Tribunal sosté que l'art. 74 EBEP es limita a no prohibir l'existència de "llocs barrats"**, però tampoc els reconeix expressament.

Per defensar la seva actuació, **l'Administració es fonamenta en l'Orden del Ministerio de la Presidencia y de la Secretaría del Gobierno de 7 de febrero de 1989**, que sí contempla aquesta possibilitat de manera explícita.

Però el TS argumenta que aquella norma reglamentària s'ha d'entendre inaplicable quan s'hagi aprovat una nova legislació autonòmica adaptada a l'EBEP, tal com estableix l'últim incís de la seva DA 4a. I això és precisament el que ha passat a la Comunitat Valenciana, amb l'aprovació de la *Llei 10/2010, de 9 de juliol, d'ordenació i gestió de la Funció Pública Valenciana*.

El TSJ d'aquesta comunitat, al qual correspon fixar la interpretació del Dret autonòmic, va declarar en la sentència impugnada que la llei autonòmica impedeix l'existència de "llocs barrats". Aquesta conclusió és vinculant en el seu significat i abast. Per tant, diu el TS, no és d'aplicació l'ordre ministerial de 1989.

A la vista de tot l'anterior, la resposta a la qüestió d'interès cassacional és la següent: **l'adscripció d'un lloc de treball a més d'un grup de classificació professional en la relació de llocs de treball no és ajustada a dret allà on ho impedeix la legislació autonòmica sobre funció pública posterior a l'EBEP**.

Vistos els termes en què s'ha desenvolupat al debat, **el TS evita pronunciar-se sobre la possibilitat dels "llocs barrats" en absència de previsions legals autonòmiques al respecte**.